

ת"פ 67105/12/14 - תביעות צפת נגד הדר גל

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 67105-12-14 תביעות צפת נ' גל

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

הדר גל

הנאשמת

גזר דין

כתבי אישום ורקע

1. הנאשמת הודתה והורשעה, במסגרת הסדר טיעון, בשני תיקים שצורפו יחדיו.

כתב אישום הראשון ייחס לה עבירת **גניבה בידי עובד ממעבידו** - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כפי שעולה מכתב האישום, בזמן הרלוונטי לכתב האישום, מילאה הנאשמת תפקיד ראש צוות הזמנות במרכז קנדה בעיר מטולה.

ביום 13/3/14 הגיעה למרכז קנדה קבוצה של 55 תלמידי בית ספר מכפר שיבלי ושולם עבורם סכום של 3,450 ₪ במזומן לידי הנאשמת. הנאשמת נטלה את הכסף לידיה, ביטלה את ההזמנה מהמחשב ובמקומה הדפיסה הזמנה של סרט עבור קבוצת ילדים והנפיקה חשבונית על סך 900 ₪ בלבד.

ביום 27/3/14 הגיעה קבוצת תלמידים הכוללת 55 תלמידים מכפר שיבלי למרכז קנדה, ושולם עבורם סכום של 2,785 ₪ במזומן לידי הנאשמת. הנאשמת שינתה את הרישום בהזמנה ל-25 תלמידים ונטלה את יתרת הכסף לידיה.

2. ביום 30/3/15 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשמת תודה בכתב האישום, תורשע ותישלח לקבלת תסקיר והטיעונים לעונש יהיו פתוחים. ביום 20/7/15 טענו הצדדים לעונש, והנאשמת נשלחה לממונה על עבודות שרות לבחינת התאמתה לביצוע עבודות שרות והתיק נקבע למתן גזר דין ביום

עמוד 1

7/10/15.

כתב האישום המצורף

3. ביום 7/10/15, בו כאמור, היה אמור להיגזר דינה של הנאשמת, צירפה תיק נוסף, בו כתב אישום שייחס לה עבירת **גידול סמים** - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

על פי המתואר בכתב האישום בתיק המצורף, עובר ליום 9/12/14 סמוך לשעה 10:10 גידלה הנאשמת ביישוב רמות נפתלי 6 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.91 גרם נטו, זאת ללא רישיון.

4. הנאשמת הודתה והורשעה גם במיוחס לה בכתב אישום זה. נקבע כי יוגש תסקיר משלים בעניינה, ובנוסף נקבע בשנית כי תתקבל חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שרות, לאחר שלא התייצבה בפניו בפעם הקודמת.

תסקירי שרות המבחן

בעניינה של הנאשמת הוגשו 4 תסקירים.

5. תסקיר מיום 6/7/15

תסקיר זה הוכן טרם צירוף תיק הסמים והתייחס אך ורק לעבירת הגניבה ממעביד.

על פי התסקיר, הנאשמת בת 45, גרושה ואם לשלושה ילדים. במועד הרלוונטי להכנת התסקיר, מסרה הנאשמת כי היא עובדת כחודשיים בגינון ובניהול משרד.

הנאשמת תיארה מצב כלכלי קשה וכי הייתה מובטלת שנה ממועד עזיבת עבודתה במרכז קנדה - מקום ביצוע העבירה.

לנאשמת הכשרה כמזכירה בכירה, עבדה במרכז קנדה, כמנהלת שיווק ומלאי, הוכרה כעובדת מצטיינת מספר פעמים ברציפות והציגה מכתב המלצה 13/11/12 מיום (במועד שבו טרם נתפסה בגין הגניבה). הנאשמת טענה כי טרם עבודתה במרכז קנדה, עבדה במשך תקופה ארוכה בשתי משרות אך נאלצה לעזוב בשל סגירת מקום העבודה ומעבר מגורים.

עוד על פי התסקיר, בנה הצעיר של הנאשמת אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז חמורה, בנוסף, וכן מבעיות התנהגות ובעיות רגשיות שבגינן עבר מספר מוסדות לימוד.

הנאשמת נישאה בגיל 18, נולדו לה שתי בנות, חלק מתקופת הנישואין חיה עם בעלה בארה"ב ובני הזוג

התגרשו אחרי 9 שנים.

הנאשמת נישאה בשנית ונולד לה ילד נוסף, הנאשמת תיארה מערכת זוגית קשה שאופיינה באלמנטים של אלימות מצד בן זוגה.

הנאשמת ציינה כי היה לה קשר זוגי נוסף שנשא אופי תועלתני מצידה, בו הפגינה אלימות מילולית ונפשית כלפי בן זוגה, בעקבות הפרידה מקשר זה חוותה משבר והחלה בצריכת אלכוהול וסמים. הנאשמת לא התגייסה לצה"ל.

שרות המבחן ציין כי במסגרת אבחון הרגלי צריכת אלכוהול בעמותת אפש"ר, שנערך לה בשנת 2013 בעקבות עבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול, עלה כי אינה סובלת מהתמכרות לאלכוהול אך קיים שימוש לרעה באלכוהול. הועדה החליטה על המשך טיפול, הנאשמת שיתפה פעולה במשך 4 חודשים אך היא נעדרה ממפגשים ולא שמרה על רצף טיפולי והיה סיכון להישנות ביצוע עבירות על ידה.

שרות המבחן מסר כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי למעט עבירת נהיגה בשכרות, בגינה נדונה לצו של"צ. הנאשמת טענה כי לאורך השנים השתמשה בסמים באופן לא קבוע **וסירבה לבצע בדיקה לגילוי סמים** אך בדיקות שבוצעו בעבר, הצביעו על ניקיון מסמים.

שרות המבחן מסר כי הנאשמת לקחה אחריות באופן פורמאלי וחלקי בלבד, התייחסה לעבירה כאל הלוואה שנזקקה לה ולא חשבה מראש על תוצאותיה. הנאשמת טענה כי נעלם כסף מהקופה וחששה לפנות למעסיק שמא יאשים אותה בגניבה, עוד טענה כי נגנב כסף מארנקיה, הייתה בתקופת מעבר דירה וסבלה ממצוקה נפשית וכלכלית.

הנאשמת טענה כי נפגעה מאופן בירור האירוע על ידי מעסיקה וכי לא ערך עמה בירור טרם האשים אותה. בנוסף טענה כי כל הכסף הוחזר ושליטת פיצויי הפיטורים שלה הוא מחיר מספיק.

שרות המבחן ציין כי לנאשמת יכולת להבין באופן רציונאלי את הפגיעה שבהתנהגותה אך ניכר ניתוק רגשי והעדר מודעות מצידה.

הנאשמת ביטאה התנגדות להמשך קשר עם שרות המבחן ולעריכת בדיקות לגילוי סם.

שרות המבחן, בשורה התחתונה, העריך כי קיים **סיכון גבוה להישנות ביצוע העבירות** על ידי הנאשמת והתרשם מפרוגנוזה שלילית לשינוי ושיקום ונמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינה.

כאמור, ביום 7/10/15, אחרי צירוף כתב אישום נוסף שייחס לה עבירת גידול סמים, נשלחה הנאשמת לקבלת תסקיר משלים, שיבחן מחדש את עניין השימוש בסמים ואת האפשרויות הטיפוליות.

6. תסקיר משלים מיום 24/11/15

שרות המבחן מסר כי הנאשמת ביקשה לחזור מהתנגדותה להליך טיפולי בשל חששה מאימת הדין ולא מתוך

צורך פנימי לבחינת התנהלותה וקשייה.

הנאשמת הסבירה כי חששה להתחייב להליך טיפולי מאחר וגורמי הטיפול לא הצליחו להכיל את קשייה בעבר, בעיקר כשחווה אלימות מצד בן זוגה.

שרות המבחן מסר כי הנאשמת החלה טיפול בעמותת אפש"ר, והשתתפה בשלוש שיחות, הגיעה לכל המפגשים אך היא לא התייחסה לבעיית ההתמכרות והתקשתה להתמקד בהתנהגותה הבעייתית.

עמותת אפש"ר מסרה כי דרושה לה תקופה נוספת של חודשיים לצורך השלמת תהליך האבחון.

הנאשמת הכחישה בפני שרות המבחן ועמותת אפש"ר שימוש בסמים, אך בבדיקה שנערכה לה ביום 18/11/15, **נמצאו עקבות של אקסטזי.**

שרות המבחן התרשם כי הנאשמת המשיכה לנקוט הליך של הימנעות והתנגדות להיכנס להליך טיפולי משמעותי וכי **הפרוגנוזה לשינוי שלילית ובעייתית**, לנאשמת כוחות מוגבלים וחסרה מערכת תמיכה לתהליך טיפולי הדרוש לעריכת שינוי משמעותי.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשמת מונעת ממוטיבציה חיצונית למרות שיתוף הפעולה הראשוני בהפניה לאבחון בעמותת אפש"ר. גם כאן שרות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינה.

ביום 30/11/15, ניתנה לנאשמת הזדמנות נוספת להופיע בפני שרות המבחן. שרות המבחן התבקש לערוך תסקיר שיכלול מספר בדיקות שתן לאורך תקופה לבדיקת ניקיונה של הנאשמת מסמים.

תסקיר משלים מיום 3/1/16

7.

לנאשמת נערכו **שתי בדיקות לגילוי סמים ותוצאותיהן הצביעו על ניקיון מסמים**. שרות המבחן ציין כי היה צורך בעריכת בדיקות נוספות על מנת לקבוע את ניקיונה מסמים אך הנאשמת **לא הגיעה לבדיקה נוספת** שהוזמנה אליה ולכן לא ניתן לקבוע ניקיון משימוש בסמים באופן עקבי ורציף.

הנאשמת סיימה את הליך האבחון ואובחנה כסובלת משימוש לרעה באלכוהול.

שרות המבחן מסר כי הנאשמת שתפה פעולה במהלך האבחון, **הגיעה לכל המפגשים** ושתפה באופן כנה ישיר אודות השימוש בסמים. בוועדה עלו קשייה לסיים הליך טיפולי וביטאה גישה בשלה יותר לגבי אחריותה ובין היתר התמדה בטיפול.

שרות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת כוחות מוגבלים לעריכת שינוי והתקשתה לעמוד ביעדים שהוצבו לה למרות גורמי הטיפול סביבה.

שרות המבחן העריך כי הנאשמת נעדרת מערכות תמיכה מספיקות והביעו ספק לגבי יכולתה להיתרם מהליך טיפולי וכי התגייסותה מבוססת על גורמים חיצוניים ואימת הדין.

למרות זאת, שרות המבחן ציין כי הנאשמת עושה מאמצים להגיע למפגשים ונמצאת בתהליך בניית קשר ואימון. שרות המבחן המליץ על דחיית הדין לבחינת יכולתה של הנאשמת להתמיד, להיתרם ולהירתם מתהליך שיקומי.

ביום 5/1/16 הוריתי על עריכת תסקיר משלים בעניינה של הנאשמת והדיון נדחה בשלושה חודשים לבקשת שרות המבחן.

תסקיר משלים מיום 17/4/16

8.

שרות המבחן מסר כי הנאשמת ביצעה בדיקות לגילוי סמים באופן רציף וכולן הצביעו על ניקיון מסמים. לעמותת אפש"ר, הגיעה לחמישה מתוך עשרה מפגשים, וכשלא הגיעה הודיעה על היעדרותה.

שרות המבחן ציין כי במהלך המפגשים הטיפולים עלה בעיקר נושא הגבולות, כיום מבינה את משמעות וחשיבות הגבולות.

לגבי שתיית אלכוהול, הנאשמת דיווחה כי מאז הועדה הקודמת אינה שותה כלל, תיארה כי היא הצליחה לווסת את רגשותיה, התמודדה עם מחשבות שליליות והבינה את המחיר שהיא עלולה לשלם. דיווחה כי המפגשים הטיפולים מעוררים אותה לחשיבה ולעבודה עצמית.

ועדת האבחון התרשמה כי הנאשמת נמצאת בשלב ראשוני של מודעות עצמית ועסוקה בעיקר בתוצאות ההליך המשפטי, לחוצה וחוששת, נמצאת בחוסר ודאות ומתקשה לבנות תכניות לעתיד. עוד העריכו כי הנאשמת ניסתה לעשות שינוי באופן חיצוני ומונעת בעיקר ממוטיבציה חיצונית. ניכרים קשיים בהתארגנות וקשיים כלכליים שמעסיקים אותה ולא ברורה לשרות המבחן מידת הפניות והמוכנות להתבוננות מעמיקה לעריכת שינוי משמעותי יחד עם זאת ניכרים מאמצים שעורכת.

שרות המבחן העריך כי הנאשמת לא גילתה מוכנות ומוטיבציה מספיקים שיכולים להגיע להליך שיקום משמעותי.

שרות המבחן ביקש תקופת דחייה נוספת על מנת לבחון את ההליך השיקום באופן ממשי.

בשלב זה הביעה הנאשמת את עמדתה לפיה היא איננה מעוניינת בדחייה נוספת, למרות המלצת שרות המבחן, ומעדיפה לקבל את עונשה ולסיים את ההליך.

טיעוני הצדדים לעונש

9. בתיק זה התקיימו שתי ישיבות טיעונים לעונש, ביום 20/7/15 לגבי התיק המקורי בלבד בו מיוחסת לנאשמת עבירה של גניבה ממעביד וביום 20/4/16 אחרי צירופו של כתב האישום הנוסף בו מיוחסת לה עבירת גידול סמים.

10. טיעוני ב"כ המאשימה

ביום 20/7/15, דיווח ב"כ המאשימה - עו"ד מאור מזרחי, כי הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות.

בהתייחסו למתחם העונש ההולם, טען כי מתחם העונש ההולם, לעבירת הגניבה ממעביד הוא בין של"צ ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה המשיך וטען כי אומנם מדובר בשני מועדים שונים בהם נגנבו הכספים אך הם נחשבים לאירוע אחד בשל התכנון שמקורו בעבירה אחת וסמיכות המועדים בהם בוצעו.

ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשמת 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי מרתיע והתחייבות, ב"כ המאשימה ויתר על השתת קנס.

ב"כ המאשימה זקף לזכותה של הנאשמת את היעדרו של עבר פלילי, הודאה וחרטה עוד טרם פתיחתה של חקירה משטרתית, השבת הכספים שנגנבו ואי קבלת פיצויי פיטורין.

ביום 20/4/16 השלים ב"כ המאשימה - עו"ד עמית רון את הטיעונים לעונש ביחס לעבירת גידול הסמים. נטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשי מאסר אשר יכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר. התובע **עתר להטיל על הנאשמת בגין שני התיקים, 6 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי מרתיע, התחייבות ובנוסף פסילת רישיון לאור עבירת הסמים.**

11. טיעוני ב"כ המאשימה

ביום 20/7/15 טען ב"כ הנאשמת - עו"ד ברנרד אלפסי, כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי למעט עבר תעבורתי, הביעה חרטה מלאה, השיבה את הכספים, ויתרה על פיצויי הפיטורין שלה והתפטרות מרצון אחרי 4 שני. צויין כי המעביד נמנע מלהגיש תלונה והתלונה הוגשה אחרי חילוף המנהלים במרכז קנדה.

ב"כ הנאשמת הפנה לאמור בתסקיר, להיותה עובדת מצטיינת ומסורה במקום עבודתה וכי מדובר במעידה חד פעמית כתוצאה ממצב כלכלי קשה.

ב"כ הנאשמת טען כי לגבי האירוע הפרטני של גניבה ממעביד היא לקחה אחריות מלאה, הבינה שמעדה ושילמה על כך את המחיר.

ב"כ הנאשמת עתר להטיל על הנאשמת עונש מרתיע צופה פני עתיד והתחייבות גבוהה. עוד טען ב"כ הנאשמת כי הטלת מאסר בדרך של עבודות שרות יהווה גזר דין מוות כלכלי עבורה, וכי המחיר הכלכלי ששילמה הוא כבד יותר ממה שהיא לקחה וכן יגרום לה לאבד את העבודה בה היא נמצאת כרגע.

ב"כ הנאשמת הציע להטיל על הנאשמת של"צ על מנת שתוכל להחזיר את חובה לחברה.

ביום 20/4/16, הפנה ב"כ המאשימה לטיעוניו לעיל. ביחס לעבירת גידול הסמים, טען כי מדובר בכמות מזערית

ולשימוש עצמי.

ב"כ הנאשמת הפנה לעמדת שרות המבחן, בה ראה המלצה להמשך הטיפול, יחד עם זאת הוא ביקש להסתפק בתקופה קצרה של מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות, להימנע מפסילת רישיונה בפועל של הנאשמת ולהסתפק בפסילה על תנאי.

12. הנאשמת לעונש

הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה, טענה כי שילמה את חובה וטענה כי מצבה הכלכלי קשה. הנאשמת הודתה כי עשתה טעות וביקשה להטיל עליה מאסר בדרך של עבודות שרות קצר ככל הניתן על מנת שתוכל למצוא עבודה שתעזור לה כלכלית.

דין והכרעה

13. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע

14. הנאשמת הורשעה בשתי עבירות בשני כתבי אישום נפרדים, האחת, גניבה בידי עובד ממעביד והשנייה גידול סמים.

עבירת הגניבה ממעביד היא אחת מעבירות הרכוש החמורות, שהמחוקק ראה לנכון לייחד לה סעיף נפרד וקצב לצדה עונש חמור מהעונש הקבוע בצד עבירת הגניבה "הרגילה". בעוד שבגין עבירת הגניבה העונש הוא 3 שנות מאסר, העונש בגין עבירת הגניבה ממעביד הוא 7 שנות מאסר. הערכים המוגנים שנפגעים בביצוע גניבה ממעביד הם הגנה על קניינו ורכושו של המעביד, שמירה על יחסי אמון ועבודה תקינים בין עובד למעבידו ועל התנהלות עסקית תקינה שלא תיתכן ללא אמון בעובד. מדובר בעבירה שהנה קלה לביצוע, בשל הגישה החופשית הקיימת פעמים רבות של עובד לרכושו של מעבידו, בעוד שהדרך לגלותה אינה זמינה, בהיעדר מנגנוני פיקוח ברוב בתי העסק, בהם קיים אמון בעובד.

ראו לעניין זה את רע"פ 407/09 **חנה יאיר נגד מדינת ישראל**, בו עמד בית המשפט על החומרה שבעבירת הגניבה בידי עובד והפגיעה שטומנת בחובה:

"בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל."

בבחינת מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות רכוש, בית המשפט יתחשב באופן ביצוע העבירות והיקפן. הנאשמת גנבה בשתי הזדמנויות שונות ובעזות מצח סכום לא מבוטל של 6,235 ₪, שהגיע לידיה במהלך עבודתה כראש צוות הזמנות במרכז קנדה, תוך הפרה בוטה של האימון שניתן בה על ידי מעבידה. הגניבה לוותה במעשי הסוואה, בכך שהנאשמת הכניסה חלק מהפדיון לקופה, ואילו את חלקו גנבה. נטילת פדיון במזומן, מתוך תשלום של עשרות ילדים שהגיעו לבילוי במרכז, מלמד על מידת האמון שניתן בנאשמת על ידי מעבידה, ובהתאמה על חומרת הפרת האמון.

15. בנוסף, הנאשמת הודתה והורשעה בביצוע עבירת גידול סמים, עבירה מסוג פשע והעונש המרבי הקבוע בצידה הוא 20 שנות מאסר.

לעבירות בתחום הסמים מיוחסת חומרה יתרה גם כאשר מדובר בגידול סמים לצריכה עצמית בלבד, אם כי החומרה גבוהה לעין ערוך כשמדובר בגידול סמים ייעודי למטרות הפצת סם וסחר בהם. בית המשפט התייחס, לא אחת, לנגע הסמים ולצורך להחמיר את הענישה על מנת למגר את התופעה.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא נמוכה יחסית, שכן מדובר בסם מסוכן מסוג קנבוס ששייך לקטגוריית הסמים הקלים, הנאשמת גדילה 8 שתילים במשקל 0.91 גרם, כמות שתילים ומשקל סם ברף הנמוך. העבירה לא לוותה באמצעים מיוחדים להשבחת גידול הסמים, כפי שקורה במקרים רבים ונפוצים של "מעבדות סמים", וכל שנקבע הנו הוא כי הסמים גודלו בעצין.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

סעיף 40 ט לחוק העונשין קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט יתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. חלקה של הנאשמת בביצוע הגניבות היה מרכזי ובלעדי, היא ביצעה את הגניבות בגפה תוך ניצול מעמדה כראש צוות ההזמנות במרכז קנדה וניצול האמון שנתן בה מעסיקה. כאמור, מעשיה של הנאשמת לוו במידה מסוימת של תחכום, שכן היא הקפידה להסתיר ולהעלים את מעשה הגניבה באמצעות טשטוש עקבותיה. בהזדמנות הראשונה, ביטלה הנאשמת מהמחשב את ההזמנה של הקבוצה שמנתה 55 ילדים, הדפיסה הזמנה שונה עבור סרט והנפיקה חשבונית על סך 900 ₪ בלבד, ונטלה לידיה את הכסף ששולם לה במזומן על סך 3,450 ₪ עבור ההזמנה המקורית. בהזדמנות השנייה שינתה הנאשמת את הרישום בהזמנה מ-55 ילדים ל-25 ילדים ונטלה את יתרת הכספים על סך 2,785 ₪ לידיה. ההתנהגות מעידה על כך שקדם תכנון לביצוע העבירה, וכי לא מדובר באירוע יחידי וספונטני. בהצליחה לבצע את הגניבה בפעם הראשונה בלי שהדבר התגלה, נסללה הדרך בפני הנאשמת לביצוע

הגניבה גם בפעם השנייה. אין ספק כי מעשיה של הנאשמת גרמו נזק כלכלי למעבידה בכך שכספים שהיו אמורים להגיע לקופת העסק לא הגיעו ליעדם. העבירות בוצעו על ידי הנאשמת, לדבריה, בשל מצוקה כלכלית אותה חוותה. הנאשמת טענה שראתה את הגניבה כהלואה. לא ניתן לראות בהסבריה של הנאשמת משום צידוק או אף הקלה למעשי הגניבה. טבעה של גניבה שכה קל לבצעה הנו כי המעשה יחזור על עצמו, כפי שאכן קרה במקרה זה. עובד, שמעל באמון מעבידו, ובליקוי מוסרי נטל לכיסו "כסף קל", מבלי להיתפס בכך, עלול להמשיך ולשתות מאותו מעיין אסור ללא רוויה. הקביעה נכונה במיוחד מקום בו לא מדובר במצוקה כלכלית זמנית שעמדה מאחורי המעשים, אלא במצב קבוע. העובדה כי שימוש בסמים ובאלכוהול עמדו מאחורי התנהגותה של הנאשמת, מצביעה על נזק פוטנציאלי גבוה שעלול היה להיגרם למעביד, אילולא נתפסה הנאשמת בכך ופוטר.

17. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת גידול הסמים, גם חלקה של הנאשמת בביצוע עבירה זו הוא משמעותי ועיקרי, היא ביצעה את העבירה בגפה. מכתב האישום לא עולה כי קדם תכנון כלשהו לביצועה. אין צורך להכביר מילים על הנזק הכרוך בעבירות הסמים. בתי המשפט חזרו והדגישו בפסיקתם את הצורך להגן על בריאות הציבור מהנזקים, הישירים והעקיפים, שנגרמים כתוצאה משימוש בסמים.

מדיניות הענישה

עבירת גניבה בידי עובד

18. בהתאם לפסיקה בה עיינתי, עולה כי מנעד העונשים בגין העבירה בה הורשעה הנאשמת הינו רחב, החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בהתאם לנסיבות.

א. רע"פ 3153/10 **גיא שבתשוילי נגד מדינת ישראל**, נגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו עבירת גניבה בידי עובד. המבקש שהועסק במפעל לתכשיטים כמלטש, גנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעבידו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2,000 דולרים לערך.

בית משפט השלום הרשיע את המבקש על פי הודאתו בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, וגזר עליו שבעה חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הותיר את עונש מאסר על תנאי וגזר עליו בנוסף 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. ע"פ 20466-10-14 **ארתור אילטוב נגד מדינת ישראל**, המערער הודה והורשע בעבירת גניבה בידי עובד. המערער עבד כקופאי ברשת שופרסל ברמת גן, במהלך מספר חודשים בשנה ניצל המערער את עבודתו ונהג ליטול כסף מזומן מהקופה לאחר שהיה מבצע החזרים פיקטיביים של מוצרים. את הכסף שגנב בדרך זו שלשל לכיסו. סה"כ לאורך התקופה שמדובר בה נגנב סך של כ-10,000 ₪. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות

שרות, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו וקיצר את תקופת המאסר בעבודות שרות ל- 4 חודשים.

בית המשפט המחוזי בהתייחסו לעבירת הגניבה בידי עובד אמר את הדברים הבאים:

"דעתנו היא כי לא ניתן בעבירה מסוג זה להסתפק בענישה שאיננה כוללת רכיב של מאסר. הטלת מאסר - היא האמירה הנורמטיבית ואמירה זו מן הראוי שתאמר. צדק על כך בית משפט קמא כאשר אימץ מתחם ענישה שהרף התחתון שלו הוא מאסר קצר. גם הרף העליון שציין בית משפט קמא איננו מופרז, אם כי הטווח הוא רחב במיוחד. העבירה של גניבה ממעביד היא עבירה קשה הן בשל ההיבט הרכושי הגלום בה והן בשל המעילה באמון. קל יותר להתגונן כנגד גנבים מבחוץ, קשה להתגונן כאשר הגנב מצוי בביתך שלך. מעביד רשאי לסמוך על עובדיו ולצפות כי לא ישלחו ידם ברכוש שהופקד בידיהם מכוח תפקידם."

ג. ת"פ (אילת) 44417-07-12 **מדינת ישראל נגד לירז פדידה**, הנאשמת הודתה והורשעה בעבירת גניבה בידי עובד. הנאשמת גנבה ממלון הילטון מלכת שבא באילת, במספר הזדמנויות, סכום כסף של 15,000 ₪ בכך שביטלה עסקאות במזומן ונטלה לעצמה את כספי התמורה ששילמו אורחי המלון. בית המשפט השלום גזר עליה 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ד. ת"פ (ק"ג) 57719-11-12 **מדינת ישראל נגד דוד דויטאשוילי**, הנאשם הודה והורשע בעבירה של גניבה בידי עובד. במסגרת עבודתו של הנאשם כמחסנאי בקיבוץ גנב ארגזי בשר אותם מכר תמורת 12,000 ₪. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

ה. ת"פ (ק"ג) 20058-05-13 **מדינת ישראל נגד מאור פרץ**, הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת גניבה בידי עובד. הנאשם עבד כנהג משאית בחברה ששייכת למתלונן. הנאשם גבה סכום של 26,000 ₪ עבור סחורה שסיפקה עבורו החברה ונמנע מלהעביר כספים אלה לחברה או למי מטעמה. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, 300 שעות של"צ, התחייבות, פיצוי וצו מבחן.

19. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת גניבה בידי עובד בנסיבות שבוצעו הוא החל ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

עבירת גידול סמים

20. גם מעיון בפסיקה שניתנה בגין עבירת גידול סמים עולה כי ניתנה ענישה במנעד רחב, החל מאי הרשעה והטלת של"צ על נאשמים נעדרי עבר פלילי ועד מאסרים ממושכים בפועל, תלוי בנסיבות ובכמות הסם.

א. רע"פ 1787/15 **אדי עמר נגד מדינת ישראל**, המבקש הודה והורשע בעבירות של גידול, הכנה וייצור סמים מסוכנים, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. המבקש החזיק בדירת מגוריו, השייכת לבת זוגו, 9 שתילי קנבוס במשקל כולל של 4.380 קילוגרם נטו. בנוסף החזיק המבקש בכלים המשמשים לגידול, הכנה וייצור סמים מסוכנים וכן נתפסו סכומי כסף ומט"ח.

בית המשפט השלום גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסרים על תנאי, קנס, פסילה על תנאי וחילוט רכוש. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ב. עפ"ג 40089-12-14 **מדינת ישראל נגד יונב מורי**, המשיב הודה והורשע בעבירות של גידול והכנת סמים מסוכנים, החזקת סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המשיב החזיק בארון בחדר השינה 2.8 גרם סם מסוג קנבוס, בחצר ביתו הקים מעבדה לגידול סמים שהייתה ממוקמת במחסן ובתוכה אדניות שתולות זרעי מריחואנה וכן גידל 15 שתילים של קנבוס.

בית משפט השלום גזר על המשיב מאסר על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המשיב וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, שלילת רישיון לתקופה של שנה, יתר רכיבי גזר הדין של בית משפט שלום הותרו על כנם.

ג. עפ"ג 28110-10-15 **מדינת ישראל נגד עדן דוד**, נגד המשיב ונאשם נוסף הוגש כתב אישום שייחס להם עבירה של גידול סמים מסוכנים. המשיב גידל עם הנאשם הנוסף 21 שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 3,600 גרם, בתוך כדים ועציצים.

בית המשפט נמנע מהרשעת המשיב והשית עליו ביצוע של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן לתקופה של שנה, פסילה על תנאי ופיצוי לטובת המלחמה בסם. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה בנוגע לאי הרשעת המשיב ולהטלת עונשים נוספים להם עתרה המדינה, יחד עם זאת בית המשפט האריך את תקופת צו המבחן והגדיל את סכום הפיצוי הכספי.

ד. ת"פ (ת"א) 38955-12-10 **מדינת ישראל נגד אייל תלמודי**, בית המשפט נמנע מהרשעתו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהחזיק ברכבו ובתיקו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.3 גרם,

ובביתו החזיק בסם מסוג קנבוס במשקל 0.44 גרם וגידל סם מסוג קנבוס במקל 226.85 גרם נטו.

ה. ת"פ (ק"ג) 6800-09-13 **מדינת ישראל נגד ברק אגוז**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון בגידול 22 שתילי קנבוס במשקל 963.3 גרם והחזיק כלים המשמשים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות וצו מבחן.

21. על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעבירת גידול סמים, בנסיבות האמורות, הוא החל ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר לריצוי בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם

22. לא מצאתי בנסיבות העניין שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לקולא או לחומרא.

השמה במתחם העונש - גזירת עונשה של הנאשמת

23. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי אך קיים לחובתה עבר תעבורתי בשל עבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול בגינה נדונה לשל"צ. מאז ביצוע העבירות נשוא כתבי האישום הנאשמת לא הייתה מעורבת בפלילים.

הנאשמת הודתה בביצוע העבירות גם בלי שתוקנו כתבי האישום וחסכה זמן שיפוטי יקר. הנאשמת השיבה את הכספים שגנבה, בעניין זה אציין כי באמירתה בפני שרות המבחן לפיה לקחה את הכספים כ"הלוואה" על דעת עצמה, יש משום חוסר הבנה בסיסי לגבי חומרת העבירה וליקוי בקבלת האחריות לביצועה. בנוסף, ראיתי לחובתה של הנאשמת את אמירותיה הקורבניות לפיהן היא שלמה כבר, לתפיסתה, את המחיר על מעשיה בכך שפוטרה, וכי התאכזבה מכך שהוגשה תלונה במשטרה. גם אמירות אלה מעידות על פגם בקבלת האחריות, למרות ההודאה.

אציין, כי תפקידה של הנאשמת כאחראית וההכרה בה כמצטיינת במקום עבודתה במהלך תקופה של מספר שנים, טרם נתפסה גונבת, מעידים על עוצמת הפגיעה באמונו של המעביד.

יש משום עיוות בכך שהנאשמת הגישה תעודות הוקרה שניתנו לה על ידי מעביד שהיה ללא ידיעתו קורבן למעשה גניבה מטעמה של אותה עובדת שזכתה להערכתו.

נתון שלילי נוסף הנו התנגדותה של הנאשמת להליך טיפולי משמעותי והפרוגנוזה השלילית לעריכת שינוי, בנוסף

תסקירי שרות המבחן חזרו וצינו כי הנאשמת מונעת ממוטיבציה חיצונית לשינוי ומאימת הדין ולא מתוך לקיחת אחריות וחרטה כנים.

מתקבלת תמונה של התנהלות בלתי יציבה, נטייה התמכרותית, קושי תעסוקתי והערכה כי מתקיים סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

הדבר נכון ביתר שאת לנוכח העדפתה של הנאשמת שלא להמשיך את ההליך הטיפולי.

לצד אלה, עומד הרושם כי מדובר בנאשמת אשר תוצאותיו של ההליך הפלילי לגביה הן קשות. מעבר לפיטוריה והמצוקה הכלכלית אליה נקלעה בעקבות כך, ציין ב"כ כי השמועה בדבר ההסתבכות הפלילית אשר נפוצה באזור מגוריה פגעה במוניטין שלה ובסיכוייה למצוא עבודה.

24. הצדדים הסכימו לגזור על הנאשמת עונש בתחומי מתחם העונש ההולם שנקבע לעיל, בעוד המאשימה עתרה להשית 6 חודשי עבודות שרות, ב"כ הנאשמת ביקש להסתפק בתקופת מאסר קצרה שתרוצה בעבודות שרות.

נוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי ענישה הכוללת עבודות שרות הולמת במקרה זה, והחלטתי להסתפק בעונש הנופל מתקופת המקסימות בעבודת שרות, יחד עם מאסרים מותנים מרתיעים.

סוף דבר

25. אני גוזרת את עונשה של הנאשמת כדלקמן:

א. 4 חודשי עבודות שרות במשטרת קריית שמונה כמפורט בחוות הדעת של הממונה על עבודות שרות מיום 28.8.16 או בתאריך אחר כפי שימצא לנכון הממונה על עבודות שירות.

הובהר לנאשמת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, הנאשמת תישא עונש זה רק אם תבצע במהלך תקופה של 3 שנים מיום גזר הדין, עבירת גניבה בידי עובד ממעבידו.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשמת תישא עונש זה רק אם תבצע במהלך תקופה של 3 שנים מיום גזר הדין, כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע מביצוע כל אחת מהעבירות בהן הורשעה, במהלך תקופה של 3 שנים.

ה. פסילה על תנאי למשך 4 חודשים, הנאשמת תישא עונש זה אם תבצע במהלך תקופה של 3 שנים כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

המזכירות תעביר תוכן החלטה זו לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ו, 23 מאי 2016, במעמד הצדדים.